

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Mając na uwadze, że OLAF zażądał i nalegał, aby władze państwa członkowskiego pobrały cła antydumpingowe za wszystkie przesyłki metalu krzemowego wywiezione z Tajwanu do Unii Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 398/2004 z dnia 2 marca 2004 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2004 L 66) i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 467/2010 z dnia 25 maja 2010 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz krzemu wysyłanego z Republiki Korei, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Republiki Korei (Dz.U. 2010 L 131) pomimo, że OLAF nie przedstawił wystarczających dowodów na okoliczność, że krzem przywieziony z Tajwanu przez Remag pochodzi z Chin, skarżący wnoszą do Trybunału o:

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżących odszkodowania określonego w skardze wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 8 % rocznie oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. W ramach zarzutu pierwszego podniesiono, że, żądając od państw członkowskich poboru ceł antydumpingowych zanim potwierdzono pochodzenie towarów w dochodzeniu celem uniknięcia przedawnienia rzekomo należnych ceł OLAF polecił władzom krajowym, by naruszyły art. 220 ust. 1 i art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego i nakłonił je do tego.
2. W ramach zarzutu drugiego podniesiono, że nie uwzględniając w żądaniu dokonania poboru okoliczności, że przesłanie krzemu z Chin nie dowodzi, że krzem ów pochodzi z Chin, OLAF naruszył zasadę dobrej administracji i obowiązek oparcia twierdzeń na uzasadnionych dowodach.
3. W ramach zarzutu trzeciego podniesiono, że twierdząc, iż wszystkie wywozy krzemu z Tajwanu obejmowały dobra pochodzące z Chin, OLAF nie wywiązał się z ciężaru dowodu w zakresie pochodzenia niepreferencyjnego.
4. W ramach zarzutu czwartego podniesiono, że twierdząc, iż proces przeprowadzony w Tajwanie był niewystarczający, by nadać towarom pochodzenie tajwańskie bez uwzględnienia użycia przetworzonego krzemu, OLAF naruszył zasady pochodzenia w interpretacji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
5. W ramach zarzutu piątego podniesiono, że naruszone zostały prawa do obrony strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2016 r. – Deichmann/EUIPO – Vans (Przedstawienie paska umieszczonego na bocznej stronie buta)

(Sprawa T-638/16)

(2016/C 392/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deichmann SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Vans, Inc. (Cypress, Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Vans, Inc.

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Pozycyjny znak towarowy (Przedstawienie paska umieszczonego na bocznej stronie buta) – zgłoszenie nr 10 263 895

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie R 408/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 23 grudnia 2014 r., uwzględnienie sprzeciwu B 001919210 i odrzucenie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 10 263 895;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie R 408/2015-4;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 19 ust. 2 oraz zasady 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 2868/95, art. 151 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 207/2009, a także zasad pewności prawa i niedziałania prawa wstecz.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2016 r. – GEA Group/Komisja

(Sprawa T-640/16)

(2016/C 392/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GEA Group AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. du Mont i C. Wagner)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 czerwca 2016, C(2016)3920 wprowadzającej zmiany do decyzji C(2009)8682 final z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w traktacie WE i art. 53 porozumienia EOG (AT.38589 – Stabilizatory ciepła);
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny i wyznaczenie nowego terminu płatności grzywny wraz z odsetkami (po dacie wydania zaskarżonej decyzji), oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.